

lentkezett a népi romantika és a narodnyikizmus hibája —, de a jellemző mégiscsak az volt, hogy leküzdötték e hibákat. Ugyanezt lehet elmondani a nacionalizmus és sovinizmus hibáival kapcsolatban is. Győrffy elvtárs javasolta, hogy az Oktatásügyi Minisztérium nevezzen ki 150 volt népi kollégiumi vezetőt népi kollégiumi igazgatóvá, hogy ilyen módon lendületet adjon a mozgalom újjászületésének.

Kemény István középiskolai tanár arról beszélt, hogy a kollégiumi elhelyezés lehetősége nagymértékben csökkentené az általános iskolák munkás és paraszt tanulóinak lemorzsolódását. Az Oktatásügyi Minisztériumnak azonnal hozzá kellene látnia megfelelő kollégiumok felállításához, például a felszabaduló honvédségi épületek felhasználásával. Javasolta, hogy állítsunk föl kísérleti iskolai kollégiumokat, ahol az új oktatási és nevelési módszerek kutatására, gyakorlására volna lehetőség. Ezek az új magyar nevelés előőrsei lehetnének.

Nagy taps fogadta azt az indítványt, hogy az első népi kollégiumot Rajk László elvtársról nevezzék el.

Gyenes Antal és Somodi István a népi kollégiumok nevelési tapasztalatairól szözlottak.

A vita lapzártakor még tart. Ismertetésére visszatérünk.

(Szabad Ifjúság, 1956. szeptember 20.)

Az új kollégiumi rendszert magának a diákifjúságnak kell kialakítania A Petőfi Kör vitája

Lapunk tegnapi számában ismertettük a Petőfi Körben a népi kollégiumok nevelési tapasztalatairól szerdán rendezett ankét első részét. Az alábbiakban beszámolunk az ankét további menetéről.

Gyenes Antal, a NÉKOSZ volt elnöke hangoztatta, hogy új értékelésre van szükség Mérei Ferencnek, a magyar pedagógia sokáig melőzött, kiváló művelőjének működését illetően is, hiszen a NÉKOSZ pedagógiai jelentőségét elsőként ismerte fel. Hangoztatta: az új népi kollégiumok kialakításánál szükség van a volt kollégisták segítségére, de az új kollégiumi rendszert a mai diákifjúságnak kell kialakítania egészen új körülmények között.

Somodi István felszólalása után Márkus István ismertette azt a memorandumot, amelyet az írók egy csoportja az ifjúság nevelési kérdéseiről még 1954-ben készített. E memorandumban többi között javasolták a kollégiumi rendszer felelevenítését és a téli parasztnépfőiskolák szervezését a DISZ keretében. A népfőiskolákon a parasztfiatalok az általános iskola befejezése után gyarapíthatnák szakmai ismereteiket, általános műveltségüket s ugyanekkor megismerkednének a közösségi élettel is. Hangoztatta, hogy a kollégiumi rendszer kialakítása csak az első lépés az ifjúság között végzett munka új formáinak megteremtésében. A kollégium önmagában nem lehet megoldás, emellett szükséges a munkás- és parasztfjúság nevelésének új formáit is kutatni.

László Imre, a Közgazdasági Egyetem rektorhelyettese bejelentette, hogy az egyetem három diákotthonát átszervezik kollégiummá.

— Az ifjúság zöme — mondotta — rokonszenvezik a kollégiumi rendszer gondolatával. Ugyanakkor, mert sokan nem ismerik a kollégiumi élet kérdéseit, szükséges volna, hogy a volt népi kollégisták látogassák meg a diákszállók lakóit és mondják el élményeiket. Az egyetemisták 25—30 százaléka, köztük sok jó tanuló és társadalmi munkás is, úgy vélekedik, hogy a kollégium a diákok uniformizálásához vezet. A kollégiumoktól az egyéniség kibontakozását féltik. Az oktatók között pedig számosan attól tartanak, hogy az önkormányzathoz „diákuralom” fog kialakulni. E véleménynel szemben hangoztatta, hogy a diákifjúságot felnőttként kell kezelni és meg kell hallgatni, figyelembe kell venni véleményét. A kollégiumok szervezéséről magasszintű vita folyik, de nem elégséges a gyakorlati munka irányítása. A kollégiumok szervezésénél elengedhetetlen a társadalmi segítség és ellenőrzés.

László Imre bejelentette azt is, hogy a három közgazdasági kollégium valamelyikét Rajk Lászlóról nevezik majd el.

Varga Péter, a Központi Fizikai Kutató Intézet munkatársa arról beszélt, hogy a fiatal kutatók szívesen támogatják majd a kollégiumokban folyó szakmai munkát.

Lázár György, az Apáczai Csere gimnázium volt igazgatója, a kollégiumok szervezésének irányítására 40—50 tagú felelős bizottság megalkutását sürgette. E kérdésre Pataki Ferenc vitavezető nyomban megadta a választ, amikor közölte, hogy már megalakult ilyen bizottság és a közeljövőben munkához is lát.

Az ankét Tánczos Gábor zárszavával ért véget.

(Szabad Ifjúság, 1956. szeptember 21.)

Ember Mária:

A népi kollégiumok

nevelési tapasztalatai

Ankét a Petőfi Körben

EZREN GYŰLTEK ÖSSZE az őszi évad első Petőfi-köri estjén, 19-én, szerdán fél hétkor — nem is lehetett a Kossuth Klub helyiségeiben megtartani, hanem az érdeklődők átsétáltak az Eötvös Loránd Tudományegyetem »Gólyavár«-ába, s még ott sem jutott hely mindenkinek.

Bevezetőben Tánczos Gábor, a kör titkára, ismertette a szeptember—október havi programot. »Úgy tűnik — mondotta végül —, hogy a szeretet és a bizalom nem csökkent a Petőfi Kör iránt a hosszú nyári időszak alatt sem. Tagjaink sorából kilépett egy embert, felvételét kérte nyolcszáz.« A legközelebbi program jövő szerdán, 26-án a Társadalom- és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulattal közösen, a gazdasági vezetés kérdéseinek vitája lesz, Péter Györgynek, a Központi Statisztikai Hivatal elnökének vezetésével.

AZ ANKÉT Pataki Ferenc aspiránsnak, a DISZ Központi Vezetősége tagjának előadásával kezdődött. Előljáróban örömmel üdvözölte a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottsága vasárnap közzétett határozatát a kollégiumi mozgalomról. Ez a határozat régi, fájdalmas igazságtalanságot tesz jóvá, amikor korrigálja az 1848-as NÉKOSZ-elleni párt-határozatot. »Annak alapja — mondotta Pataki Ferenc — az akkori